

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200311
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321200311.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobcu P. K. K. so sídlom Z. XX, XXX XX C., P.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX D., zastúpená T. H. - B., so sídlom A. S. X, XXX XX C., o zaplatenie 4.879,79 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 13Csp/11/2021-104 zo dňa 17. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa vstup spoločnosti P. K. s.r.o., so sídlom Z. XX, XXX XX C., P.: XX XXX XXX do konania na miesto žalobcu.

II. Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.063,84 Eur s prísl. a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.063,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.063,84 Eur odo dňa 28.06.2018 do zaplatenia, na účet vedený vo N. - č.ú.: K XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, C.: K., variabilný symbol: XXXXXXXX, všetko v lehote X dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamieta.

III. Súd žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 56,40% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

IV. Súd nepriberá X. združenie N. X. S. K., so sídlom N. nám. č. 7, XXX XX C., P.: XXXXXXXX, do konania na stranu žalovanej.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 41, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 3 ods. 1, § 1 ods. 4, § 1a ods. 1, 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že na základe notárskej zápisnice zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu právneho predchodcu žalobcu L. U. D. a.s. so spoločnosťou žalobcu - N. W... Dňa 04.12.2014 spoločnosť L. U. D. a.s. uzavrela so žalovanou Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 5.286,32 Eur, ktorú sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Prílohami k zmluve boli: súhlas so spracovaním osobných údajov, Vyhlásenie klienta zo dňa

27.11.2014, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere s uvedenou úrokovou sadzbou a spôsob jej výpočtu, celkovou čiastkou, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť zo dňa 27.11.2014 a fotokópia občianskeho preukazu žalovanej. Dňa 26.04.2018 písomnosťou „Predžalobná upomienka“ bolo žalovanej oznámené, že má nedoplatok na splátkach a bola žiadaná uhradiť dlžnú sumu, pričom bola upozornená na možnosť zosplatnenia úveru. Prílohou bola fotokópia doručky s dátumom prevzatia písomnosti dňa 04.05.2018. Dňa 26.06.2018 písomnosťou „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ bolo žalovanej oznámené, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia do úplného zaplatenia istiny. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že suma úhrad žalovanej je vo výške 4.222,48 Eur.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že posudzovaný právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva, pričom zdôraznil, že žalobca postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v konaní nespochybňoval. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Právny predchodca žalobcu a žalovaná si v zmluve dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 24,16%, pričom z údajov Národnej banky Slovenska vyplýva, že priemerná úroková miera obchodných bánk pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam pri úveroch nad 5 rokov bola v IV. štvrtroku 2014 na úrovni 12,39% ročne, resp. k 12/2014 na úrovni 12,27% ročne. Dohodnutá výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve tak dvojnásobne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch, preto ju považoval za rozpornú s dobrými mravmi a zmluvu neplatnú v tejto časti. Žalobca tak môže od žalovanej požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov a predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný. Ďalej uviedol, že v zmluve absentuje uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN; označenie obchodného mena, sídla a identifikačného čísla právneho predchodcu veriteľa; adresa predávajúceho; doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, čo spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná čerpala úver celkovo vo výške 5.286,32 Eur a poukázala úhrady - splátky úveru spolu vo výške 4.222,48 Eur, preto priznal žalobcovi sumu tvoriacu rozdiel $5.286,32 - 4.222,48 = 1.063,84$ Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaná sa dostala do omeškania po zosplatnení úveru, preto priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 28.06.2018 z priznanej sumy. Vo vzťahu k návrhu občianskeho združenia na príbratie do konania uviedol, že toto na výzvu nedoložilo súhlas žalovanej s jeho vstupom do konania, teda neboli splnené zákonné podmienky na jeho príbratie do konania, preto rozhodol tak, že občianske združenie do konania na strane žalovanej nepribral.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 21,80%, žalovaná v rozsahu 78,20%, preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania oproti žalobcovi v rozsahu 56,40%, pričom o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to proti výroku I. a III.. Odvolanie právne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietala, že nie je zrejmé na základe akých dôkazov dospel súd k názoru, že došlo k platnému zosplatneniu úveru, že oznámením zo dňa 22.06.2018 bola informovaná o zosplatnení úveru a že sa dostala do omeškania s platením úveru po zosplatnení. Žalobca v žalobnom návrhu totiž sám potvrdil, že oznámenie o zosplatnení úveru jej bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, pričom k žalobe nepredložil ani len podací hárok o odoslaní predmetného oznámenia a toto nepreukázal ani potom, ako na uvedenú skutočnosť upriamila pozornosť. Taktiež poukázala na to, že je nevyhnutné, aby obchodník preukázal aj skúmanie bonity spotrebiteľa pred poskytnutím služby, preto bolo potrebné vyhodnotiť, či boli splnené všetky povinnosti a podmienky, teda bolo na žalobcovi, aby preukázal, že jej bonitu náležite skúmal. Žalobca v žalobe však ani neopísal rozhodujúce skutočnosti a súd sa uvedenou náležitosťou ani nezaoberal. Podľa jej názoru je odôvodnený záver o tom, že k platnému zosplatneniu nedošlo, nakoľko žalobca zasielanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepreukázal. Rovnako z dôvodu nepreukázania posúdenia schopnosti splácať úver nebol žalobca oprávnený vyžadovať ani jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ďalej poukázala na to, že ku dňu podania žaloby nebola v omeškani so žiadnou mesačnou splátkou, keďže ku dňu podania žaloby mala zaplatiť sumu 3.212,- Eur a v žalobe bolo uvedené, že zaplatila 4.222,48 Eur, teda dokonca má zaplatených ďalších 23 splátok splatných až do splatnosti 20.12.2022. Tým, že platila splátky v pôvodne dohodnutej výške a okrem toho platila aj poplatky, ku dňu predčasného zosplatnenia nevykazovala trojmesačné omeškание so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto žalobcovi nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru. Vyhlásenie predčasnej

splatnosti je potom neúčinné a žaloba je nedôvodná. V čase vyhlásenia rozsudku nebol splatným celý úver, pričom zo žiadneho dokladu, ktorým sa súd v rámci konania oboznámil nevyplýva, aby došlo k zmene zmluvy v tomto smere. Pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že v čase vyhlásenia rozsudku bol úver splatný v celom rozsahu, ide o záver absolútne nesprávny a nelogický, ktorý je v príkrom rozpore s vykonaným dokazovaním. Uviedla, že postupom súdu tak došlo k porušeniu rovnosti strán sporu, keďže súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu. Navyše poukázala na vnútornú nekonzistentnosť odôvodnenia, keď súd na jednej strane konštatoval nárok žalobcu len na istinu, pričom na druhej strane jej uložil zaplatiť jednorazovo celú sumu, ktorej splatnosť ešte ani nenastala. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov konania v plnom rozsahu. V prípade potvrdenia napadnutého rozsudku žiadala o povolenie splácať dlžnú sumu po 50,- Eur mesačne z dôvodu nepriaznivých následkov pandémie COVID-19.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že sa s ním nestotožnil. Uviedol, že dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a k dátumu zosplatnenia predpísaných 41. mesačných splátok evidoval úhradu 37. mesačných splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania s 38. mesačnou splátkou splatnou dňa 20.02.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva s doručenkou v rámci ktorej bola upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok, pričom o zosplatnení sa mohla dozvedieť najneskôr doručením žaloby, pričom táto len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa s jej obsahom. Vo vzťahu k skúmaniu bonity uviedol, že v danom prípade ide o konsolidačnú pôžičku, čo znamená, že v tom čase jeho právny predchodca nijakým spôsobom nezvýšil mesačné zaťaženie v podobe celkovej mesačnej splátky, ale došlo k zníženiu mesačného zaťaženia o 38,64 Eur. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zároveň mu priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaná sa vyjadrila tak, že v plnom rozsahu zotrváva na svojich vyjadreniach v odvolaní.

9. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

10. V priebehu odvolacieho konania bol podaný návrh zmenu strany sporu, a to z dôvodu, že medzi žalobcom a spoločnosťou P. bola uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená aj pohľadávka žalobcu voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania. Žalovanej bolo Oznámenie o postúpení pohľadávky zaslané, čo bolo preukázané priloženým podacím hárkom. Spoločnosť P. K. s.r.o. súhlasila so vstupom do konania na miesto žalobcu.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Podľa § 80 ods. 1 až 3 C.s.p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

14. Podaním zo doručeným súdu dňa 22.12.2021 bol podaný návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, čo bolo odôvodnené uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávok vrátane pohľadávky, ktorá je predmetom uvedeného súdneho konania. Z uvedeného dôvodu bola v zmysle § 80 C.s.p. navrhnutá zmena strany sporu na strane žalobcu, pričom spoločnosť P. K. s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na miesto pôvodného žalobcu. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k prevodu práv a povinností z pôvodného žalobcu spoločnosti N. W. na novú spoločnosť P. K., s.r.o., ktorá súhlasí so vstupom do konania na strane žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd pripustil vstup spoločnosti P. K., s.r.o. na miesto pôvodného žalobcu N. W.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o poskytnutí pôžičky je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

16. Súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe, poukazujúc na prijatý záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanej ako spotrebiteľke, avšak samotná žalovaná namietala jednak neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ako aj to, že sa s plnením svojho dlhu ku dňu podania žaloby a vyhlásenia rozsudku nedostala do omeškania, pretože zaplatila viac, ako bola povinná v zmysle uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v spojitosti s obsahom podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie v tomto smere nedostatočne zistil skutkový stav a predmetný prípad nesprávne právne posúdil.

17. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru.

18. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nepreukázal doručovanie, resp. doručenie samotného Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti, keďže nepredložil ani doručenkú a ani len podací hárok, ktorý by preukazoval uvedenú skutočnosť. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s odvolacími námietkami žalovanej, pretože z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nevyplýva, aby v priebehu prvoinštančného konania žalobca predložil akýkoľvek dôkaz, ktorý by uvedenú skutočnosť preukazoval a rovnako z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva ani to, aby sa súd prvej inštancie vôbec zaoberal posúdením splnenia podmienok platného vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to aj napriek tomu, že žalovaná na uvedený nedostatok poukazovala už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd v tomto smere nemohol prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že aj keby Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti nebolo žalovanej reálne doručené, uvedené je zhojené doručením žaloby, ktoré má účinky ex tunc, pretože v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno tvrdenia priamo žalobcu, teda je na ňom, aby preukázal svoje tvrdenie o zasielaní a doručení Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti žalovanej, a to ešte pred podaním samotnej žaloby, pričom odkaz na možnosť oboznámiť sa so zosplatením úveru najneskôr doručovaním žaloby nie je relevantné a ani dostačujúce. Odvolací súd poukazuje na to, že zosplatenie spotrebiteľského úveru vo svojom dôsledku prináša pre spotrebiteľa závažné následky, preto je na žalobcovi ako veriteľovi, aby spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti preukázal naplnenie

všetkých zákonom stanovených podmienok pre platné zosplatnenie úveru, čo však v predmetnom prípade súd prvej inštancie vôbec neskúmal.

19. Odvolací súd vo vzťahu k preukázaniu doručovania podania si dovoľí ešte poukázať na to, že len samotné preukázanie podania listiny na poštovú prepravu ešte neznamená, že žalovaná mala možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Pre preukázanie uvedeného je potrebné, aby žalobca preukázal to, že listina vôbec došla do dispozičnej sféry žalovanej (najčastejšie je uvedené preukázané buď doručenkou alebo kópiou vrátenej listovej zásielky neprevzatej spotrebiteľom ani v odbernej lehote). Z uvedeného teda vyplýva, že nositeľnom dôkazného bremena o možnosti žalovanej oboznámiť sa s obsahom podania je žalobca. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 (uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021), ktorý sa vo vzťahu k doručovaniu právnych úkonov vyjadril nasledovne: „Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať.“

20. Odvolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému tak uzatvára, že pre preukázanie splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka zaťažuje dôkazné bremeno žalobcu (veriteľa), teda že tak upozornenie ako aj vyhlásenie predčasnej splatnosti boli žalovanej doručené, resp. sa aspoň dostali do jej dispozičnej sféry. Uvedenou otázkou sa však súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. V ďalšom konaní bude preto potrebné, aby súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v tomto smere a zaoberal sa skúmaním, či došlo ku kumulatívne splneniu zákonom stanovených podmienok pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti, a teda, či žalobca je alebo nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. rozsudok v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku I. a vo výroku III. zrušil a postupom podľa § 391 C.s.p. v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - zaoberať sa otázkou platnosti zosplatnenia spotrebiteľského úveru a v nadväznosti na uvedené zistenia opätovne posúdiť nárok žalobcu a vysporiadať sa námietkami žalovanej vznesenými v priebehu celého konania - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

23. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).